

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská, se sídlem Slezská 9, 120 00 Praha 2, rozhodl soudkyně JUDr.Hanou Kyšetrovou v právní věci žalobce: **ing.Tomáše M.**, bytem xxx, právně zastoupeného Mgr.Markem Czivišem, advokátem, AK Nekázánka 9, Praha 1, proti žalovaným: 1/ **Subterra, a.s.** se sídlem Bezová 1658, 147 47 Praha 4, IČ: 45309612, 2/ **Metrostav, a.s.** se sídlem Koželužská 2246, 180 00 Praha 8, IČ: 00014915, právně zastoupených Mgr. Pavlem Pražákem, advokátem, AK Bezová 1658, 147 14 Praha 4, o **přezkoumání přiměřenosti protiplnění za akcie společnosti Subterra, a.s.**

t a k t o:

I. Žaloba, kterou by bylo určeno, že protiplnění stanovené rozhodnutím mimořádné valné hromady společnosti Subterra a.s. ze dne 15.9.2005 na částku 1 350,- Kč a na uložení povinnosti žalovanému č.2 vyplatit žalobci protiplnění ve výši 1 694,- Kč za jednu akcii společnosti Subterra a.s. o nominální hodnotě 1 000,- Kč, se z a m í t á.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným na nákladech řízení k rukám právního zástupce žalovaných částku 128 648,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobce je povinen zaplatit na nákladech státu částku 68 634,-Kč a 5 460,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal, aby soud určil, že výše protiplnění vyplacená mu za akcie společnosti Subterra a.s. v nominální hodnotě 1 000,- Kč je nepřiměřená a aby soud uložil druhému žalovanému vyplatit žalobci za předmětné akcie protiplnění ve výši 4 305,- Kč. V žalobě tvrdil, že jakožto akcionář společnosti Subterra a.s. vlastní 27 kusů kmenových akcií každé v nominální hodnotě 1 000,- Kč. Dne 15.8.2005 proběhla mimořádná valná hromada společnosti Subterra a.s., která rozhodla o převodu akcií na druhého žalovaného a že druhý žalovaný je povinen poskytnout menšinovým akcionářům za akcie ve jmenovité hodnotě 1 000,- Kč peněžité protiplnění ve výši 1 350,- Kč, usnesení valné hromady bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne 30.8.2005. Navrhovaná výše protiplnění byla doložena znaleckým posudkem č.-271-171/05, který vypracovala společnost Aα CE Consulitng, s.r.o. , znalec ve znaleckém posudku stanovil výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii v nominální hodnotě 1 000,- Kč na částku 1 350,- Kč. Žalobce se závěry znaleckého posudku nesouhlasí, neboť údaje v něm uvedené neodpovídají realitě, dle názoru žalobce je hodnota jedné akcie nejméně čtyřnásobná oproti znalec stanovené výši, zpochybňuje nepodjatost znalce, který provedl ocenění na základě objednávky hlavního akcionáře, od kterého také obdržel odměnu za vypracování znaleckého posudku, navíc znalec již pro žalované vypracovával znalecké posudky v dřívější době. Žalobce dále zpochybnil metodu ocenění užitou znalcem s tím, že evropský právní řád, který upravuje oceňovací standardy, považuje za správné využít metodu CFROI a metodu DCF, znalec však použil pouze metodu DCF, jejíž aplikace byla navíc zkreslená nereálnými vstupními údaji, dále že znalec podpůrně použil metodu komparační, přičemž srovnával nedobrovolné vytěsnění akcionářů s transakcemi, jejichž účastníky byli pouze žalovaní. Při užití této metody znalec nepřihlédl k cenám, za které vykupovaly akcie ostatní společnosti s obdobným předmětem podnikání, znalecký posudek rovněž obsahuje nepoměr mezi výší vykázaného zisku v roce 2004 oproti výši přebytečného peněžního toku, posudek byl dále vypracován dne 25.7.2005 ke dni 30.6.2005, přičemž valná hromada, které rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů se konala až dne 15.9.2005. Rozhodnutí valné hromady bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne 30.8.2005, žaloba je podána ve lhůtě podle § 183k/, odst.1 Obchodního zákoníku.

Prvý žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby pro nedostatek pasivní legitimace prvního žalovaného, který nebyl a není účastníkem závazkového vztahu mezi druhým žalovaným a žalobcem, vzniklého na základě rozhodnutí valné hromady o přechodu účastnických cenných papírů prvního žalovaného na druhého žalovaného jakožto majoritního akcionáře. Prvý žalovaný dále ve svém vyjádření uvedl, že mezi prvním žalovaným a zpracovatelem znaleckého posudku, na základě kterého bylo provedeno ocenění cenných papírů, není jakýkoliv vztahu závislosti, který by mohl zpochybnit objektivitu znaleckého posudku, o jehož správnosti nemá první žalovaný pochybnosti.

Druhý žalovaný ve svém vyjádření rovněž navrhl zamítnutí žaloby s tím, že výše protiplnění požadovaná žalobcem nemá reálný podklad. Uvedl, že mimořádná valná hromada rozhodla dne 15.8.2005 podle § 183 i/ a následujících obchodního zákoníku o přechodu všech zaknihovaných akcií na majitele emitovaných prvním žalovaným o jmenovité hodnotě 1 000,- Kč ve vlastnictví akcionářů prvního žalovaného odlišných od hlavního akcionáře, kterým je druhý žalovaný, na hlavního akcionáře s účinností ke dni uplynutí jednoho měsíce od zveřejnění zápisu předmětného usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, akcie přešly do vlastnictví druhého žalovaného za peněžité protiplnění ve výši určené znaleckým posudkem, tedy ve výši 1 350,- Kč za každou akcii o jmenovité hodnotě 1 000,- Kč, usnesení

valné hromady bylo v souladu s § 183 I/, odst.3 respektive § 27, odst.2 Obchodního zákoníku zveřejněno v Obchodním rejstříku dne 21.9. 2005, vlastnictví k akciím prvního žalovaného přešlo na druhého žalovaného dnem 21.10.2005. Druhý žalovaný popřel neobjektivnost znaleckého posudku, podle kterého byla stanovena výše protiplnění, uvedl, že posudek byl vypracován v souladu s úpravou tzv.“ práva výkupu účastnických cenných papírů“ podle § 183 i/ až 183 n/ Obchodního zákoníku, dále uvedl, že žalobce kritizuje metodu pro ocenění použitou znalce aniž by uvedl, proč jsou použita data nesprávná, přičemž nepředkládá argumenty na podporu svého tvrzení o nároku na výplatu protiplnění ve výši 4 305,- Kč za jednu akcii, a že ohledně protiplnění za předmětné akcie byly podány ještě další dvě žaloby, kde se žalobci domáhali výplaty protiplnění ve výši 9 746,- Kč.

Ve věci rozhodl soud dne 22.4.2008 rozsudkem pro zmeškání, kterým žalobě vyhověl, rozsudek byl k odvolání žalovaných usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 16.12.2008 č.j. 7 Cmo 273/2008-182-185- zrušen a soud prvního stupně bylo uloženo projednat věc meritorně.

Žalobce předložil a soud provedl důkaz k prokázání aktivní legitimace žalobce výpisem Střediska pro cenné papíry k osvědčení ze dne 22.9.2005, k prokázání žalobního tvrzení o nepřiměřenosti výše protiplnění rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.5.2004, stanoviskem a právním názorem České národní banky, znaleckým posudkem č.271-171/05 zpracovaným k datu 25.7.2005, oznámením podle § 183 I/, odst.2 Obchodního zákoníku, vyjádřením ke znaleckému posudku NOVOTA a.s. č.1004EF5236/09. K návrhu žalobce zadal soud vypracování znaleckého posudku k zodpovězení otázky, zda protiplnění vyplacené žalobci ve výši 1 350,- Kč je svojí výší přiměřené či zda je přiměřenou částka 4 305,- Kč požadovaná žalobcem, znalecký posudek znalce z oboru ekonomika NOVOTA a.s. byl podán pod číslem 1604EF5236/09, důkaz předmětným znaleckým posudkem soud v řízení provedl. Dále soud k návrhu žalobce provedl důkaz výsledkem zpracovatelů znaleckého posudku znaleckého ústavu NOVOTA a.s. ing. Evy Hlavaté a ing. Miloslava Mahdíka.

Prvý a druhý žalovaný předložili a soud provedl důkaz metodikou Komise pro cenné papíry verze 2.0. (novelizace verze 1.0. schválené dne 13.8.2003 ze dne 21.7.2004), rozhodnutím Komise pro cenné papíry ze dne 12.8.2004, kupní smlouvou o úplatném převodu cenných papírů týkající se 430 143 kusů kmenových akcií společnosti Subterra a.s., notářským zápisem ze dne 15.8.2005 o rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti Subterra a.s., listem obchodního věstníku č.38 ročník 14 ze dne 21.9.2005 a vyjádřením znalce ze dne 11.1.2006 k žalobě na přiměřenost přezkumu protiplnění za akcie společnosti Subterra a.s. Dále navrhli výslech ing.Davida Hrazdíry a ing.Pavla Neugebauera, pracovníků znaleckého ústavu AαCE Consulting , kteří vypracovávali znalecký posudek a vyjádření k posudku k posudku znalce NOVOTA a.s., na provedení důkazu výsledkem těchto svědků však již v průběhu řízení netrvali.

Podáním ze dne 23.4.2010 navrhli žalovaní vypracování revizního znaleckého posudku, tento důkaz soud po výsledku znalců ing.Evy Hlavaté a ing.Miloslava Mahdíka v souladu s ustanovením § 120, odst.1 o.s.ř. jako nadbytečný neprovedl.

Provedenými důkazy vzal soud za prokázaný tento skutkový stav. Žalobce byl vlastníkem 27 kmenových akcií společnosti Subterra a.s. o nominální hodnotě jedné akcie 1 000,- Kč. Rozhodnutím mimořádné valné hromady prvního žalovaného bylo rozhodnuto o odkupu

účastnických akcií hlavním vlastníkem, tedy druhým žalovaným, hodnota protiplnění za jednu akcii byla stanovena na základě znaleckého posudku znalce Aα CE Consulting a.s. ve výši 1 350,- Kč, protiplnění bylo žalobci druhým žalovaným vyplaceno. Rozhodnutí mimořádné valné hromady bylo zveřejněno v obchodním rejstříku dne 30.8.2005, žalobce podal žalobu na přezkum výše protiplnění dne 30.9.2005, navrhl výši protiplnění stanovenou dle vlastní úvahy na základě jeho odborných znalostí.

Právně soud věc posoudil zejména podle § 183 i/ a následujících Obchodního zákoníku ve znění k 28.9.2005.

Provedené důkazy zhodnotil soud podle § 132 o.s.ř. a prokázaný skutkový stav podřadil těmto právním závěrům.

Žalobce se domáhal, aby soud určil, že protiplnění, poskytnuté mu druhým žalovaným, je svojí výší nepřiměřené, a že druhý žalovaný je povinen vyplatit žalobci protiplnění ve výši dle úvahy žalobce, po vypracování znaleckého posudku ve výši odpovídající závěrům znaleckého posudku znaleckého ústavu NOVOTA a.s. Žaloba směřovala proti dvěma žalovaným, a to společnosti, jejíž účastnické cenné papíry žalobce vlastnil, jako prvému žalovanému, a proti hlavnímu akcionáři, tedy druhému žalovanému.

Podle ustanovení § 183 i/, odst.1 Obchodního zákoníku ve znění k 28.9.2005 osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry,
a/ jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % jejího základního kapitálu nebo
b/ které nahrazují účastnické cenné papíry, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, anebo
c/ s nimiž je spojen alespoň 90 % podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „ hlavní akcionář“) je oprávněna požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu.

Oznámením o konání valné hromady, notářským zápisem ze dne 15.8.2005 a výpisem z obchodního rejstříku bylo v řízení prokázáno, že mimořádná valná hromada byla řádně svolána v souladu s ustanovením § 181, odst.4 a § 184, odst.4 Obchodního zákoníku, že rozhodnutí mimořádné valné hromady splňovalo náležitosti § 183 i/ Obchodního zákoníku, že při svolání valné hromady byl dodržen postup podle § 183 j/ Obchodního zákoníku, ohledně zápisu do obchodního rejstříku podle § 183 l/ Obchodního zákoníku, a že k zápisu do obchodního rejstříku došlo dne 30.8.2005, o těchto tvrzeních ostatně nebylo mezi účastníky sporu. Mezi účastníky dále nebylo sporu o tom, že žalobci bylo protiplnění v hodnotě uvedené v usnesení mimořádné valné hromady vyplaceno.

Podle ustanovení § 183 k/ Obchodního zákoníku ve znění k 28.9.2005 vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění s výjimkou výše protiplnění určení podle § 183m/, odst.1, písm.a/ Obchodního zákoníku, není-li toto právo využito do jednoho měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l/ do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat (§ 183 k/ Obchodního zákoníku.).

V řízení bylo výpisem z obchodního rejstříku prokázáno, že ke zveřejnění zápisu usnesení valné hromady došlo dne 30.8.2005. Žaloba podaná dne 30.9.2005 je žalobou podanou poslední den zákonné lhůty.

Výpisem Střediska pro cenné papíry k osvědčení ze dne 22.9.2005 žalobce prokázal, že mu v souladu s ustanovením § 183 m/, odst.2 Obchodního zákoníku vzniklo právo na výplatu protiplnění a že je ve sporu aktivně legitimován, o tom ostatně rovněž nebylo mezi účastníky sporu.

Prvý žalovaný namítal nedostatek pasivní legitimace ve sporu. Podle ustanovení § 183 m/, odst.3 Obchodního zákoníku hlavní akcionář poskytne oprávněným osobám protiplnění bez zbytečného odkladu po splnění podmínek podle odst.2. Povinnost poskytnutí protiplnění ukládá zákon pouze hlavnímu akcionáři, kterým je v projednávané věci druhý žalovaný, pasivně legitimovaným ve sporu je tedy pouze druhý žalovaný a námitka nedostatku pasivní legitimace, vznesená prvním žalovaným, je důvodná, neboť jak vyplývá z citovaného zákonného ustanovení, právní vztah týkající se určení výše a následné výplaty protiplnění je vztahem pouze mezi hlavním akcionářem a minoritním vlastníkem, ostatně žalovaný připustil, že žalobu podal proti prvému žalovanému pouze z opatrnosti.

Pasivní legitimace druhého žalovaného byla v řízení prokázána kupní smlouvou o úplatném převodu cenných papírů týkající se 430 143 kusů kmenových akcií společnosti SUBTERRA a.s. ze dne 30.6.2004, rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže S 262/03-2167/04 ze dne 19.5.2004 a zápisem o rozhodnutí mimořádné valné hromady ze dne 15.8.2005. Rovněž o pasivní legitimaci druhého žalovaného nebylo mezi účastníky sporu.

Žalobce v žalobě tvrdil, že výše protiplnění poskytnutého mu na základě znaleckého posudku ve výši 1 305,- Kč za jednu akcií, je nepřiměřená, a že má nárok na protiplnění vyšší, a domáhal se jak určení nepřiměřenosti výše protiplnění, tak výplaty protiplnění nejprve ve výši 4 305,- Kč stanovené na základě jeho odborných znalostí, po vypracování znaleckého posudku pak ve výši stanovené znalcem, tedy ve výši 1 694,- Kč.

Podáním ze dne 16.1.2006 druhý žalovaný namítl, že žaloba je chybně koncipována, neboť žalobce se v této žalobou domáhá jak určení, a to určení nepřiměřenosti, tak plnění, tedy výplaty protiplnění ve výši žalobcem uvedené, a že uložení povinnosti plnit by mělo být předmětem samostatné žaloby. Tuto otázku řeší rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 4712/2007, podle něhož „v rámci jednoho řízení ob stojí vedle sebe (z hlediska povinnosti soudu o nich věcně rozhodnout) i nároky dvou či více navrhovatelů z nichž část se domáhá nároků plynoucích z ustanovení § 183k/ Obchodního zákoníku návrhem na splnění povinnosti (o zaplacení příslušné částky) a část „ jen“ návrhem na určení přiměřené výše protiplnění. Důvod pro částečné zamítnutí návrhu na zahájení řízení z důvodu souběžné kumulace (v tzv.“ žalobním petitu“) určovacího výroku s výrokem o splnění povinnosti, by nebyl dán (ohledně určovacího výroku) ani tehdy, kdyby se tato kumulace vztahovala k osobě jednoho a téhož navrhovatele. Žalobce přitom neprokazuje naléhavost právního zájmu na určení naléhavost právního zájmu žalobce na požadovaném určení, neboť „zákon přiznává navrhovateli právo takový návrh podat, aniž by úspěch (přípustnost) návrhu podmínil naléhavostí právního zájmu. Usuzovat na existenci takové podmínky prostřednictvím § 80 písm.c/ o.s.ř. není možné již proto, že jde o určení právní skutečnosti, nikoliv o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není (k rozdílu mezi těmito typy žalob srovnej např. důvody usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 90/2005 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).“

Žalobce se domáhal, aby soud poté, co určí, že výše protiplnění je nepřiměřená, uložil druhému žalovanému zaplatit mu protiplnění za jednu akcii ve výši 4 305,- Kč, po vypracování znaleckého posudku ve výši 1 694,- Kč.

„Obchodní zákoník (konkrétně ustanovení § 183 k/) předpokládá, že soud určí výši přiměřeného protiplnění, čímž v intencích ustanovení § 153, odst.2 o.s.ř. vypořádá vztah mezi účastníky řízení způsobem předjímaným tímto právním předpisem (v návaznosti na ustanovení § 183k/, odst.1,3, věty první obchodního zákoníku tak dokonce učiní způsobem závazným i pro další- tam zmíněné – osoby). Proto také soud při rozhodování o takovém návrhu na zahájení řízení není vázán tím, jak navrhovatel v tzv. žalobním petitu zformuloval svoji představu o výši přiměřenosti protiplnění na jednu akcii. Může tedy svým rozhodnutím určit přiměřené protiplnění na jednu akcii částkou vyšší nebo naopak (aniž by ve zbývající části návrh zamítal) částkou nižší. Návrh na určení přiměřené výše protiplnění bude projednatelný (soud o něm může zákonem předvídatelným způsobem rozhodnout) dokonce i tehdy, omezí-li navrhovatel svůj požadavek na určení přiměřené výše protiplnění, aniž v žalobním petitu zformuluje svou představu o výši přiměřeného protiplnění. “ (rozhodnutí Nejvyššího soudu 29 Cdo 4712/2007). S ohledem na citovanou judikaturu soud posoudil úpravu požadované částky žalobcem pouze jako upřesnění žalobního petitu, nikoliv jako kvalifikovanou změnu žalobního petitu, o které by měl povinnost rozhodnout usnesením ve smyslu ustanovení § 95 o.s.ř.

Pokud žalobce tvrdil, že má nárok na protiplnění za jednu akcii ve výši odlišné od výše stanovené v rozhodnutí mimořádné valné hromady konané dne 15.8.2005, a že výše tam stanovená je nepřiměřená, bylo na žalobci, aby v souladu s ustanovením § 120, odst.1 o.s.ř. svoje tvrzení prokázal.

Podle ustanovení § 183 m/ , odst.1 Obchodního zákoníku oprávněné osoby mají právo na protiplnění určené podle těchto zásad :

a/ v případě, že hlavní akcionář nabytí podíl podle § 183i/, odst.1 v důsledku nepodmíněné a neomezené povinné nabídky převzetí, považuje se za hodnotu protiplnění cena nebo směnný poměr určené v nabídce převzetí, jestliže hlavní akcionář doručí žádost společnosti podle § 183i, odst.1 po uplynutí 3 měsíců od uplynutí doby závaznosti nabídky převzetí, na jejímž základě nabytí hlavní akcionář rozhodný podíl, nebo
b/ v případě, že nebyl podíl získán nepodmíněnou a neomezenou povinnou nabídkou převzetí, případně akcionář doručí žádost společnosti podle § 183i, odst.1 po uplynutí 3 měsíců od uplynutí doby závaznosti nabídky převzetí, na jejímž základě nabytí hlavní akcionář rozhodný podíl, určí hodnotu protiplnění hlavní akcionář a doloží jeho přiměřenost znaleckým posudkem, který nesmí být starší než 3 měsíce ke dni doručení žádosti podle § 183i, odst.1 Obchodního zákoníku.

„ Výklad rozhodných podmínek závěru, že cena nebo směnný poměr uvedené v povinné nabídce převzetí jsou „ přiměřené hodnotě akcií (§ 183 c/, odst.3 Obchodního zákoníku ve znění účinném ke dni 10.listopadu 2001) je z povahy věci založen v rovině tzv. soudního uvážení, směřujícího k vymezení relativně neurčitého pojmu“ (rozhodnutí Ústavního soudu III.ÚS 989/08). Toto rozhodnutí lze ohledně posouzení věci v rovině tzv. soudního uvážení vztáhnout nepochybně i na projednávanou věc, byť soud zde vychází z příslušných ustanovení Obchodního zákoníku ve znění platném do 28.9.2005.

Žalobce tvrdí, že znalecký posudek znalce A α CE č.271-171/05, na jehož základě byla stanovena výše protiplnění, byl podán znalcem, který byl ve věci neobjektivní, neboť již v dřívější době podával znalecké posudky pro žalované, je neobjektivní, a že znalec nepoužil metod běžně v obdobných případech používaných.

Povinnosti znalce při výkonu jeho činnosti jsou upraveny v § 8 a následujících zákona č.36/1967 Sb. , důvody podjatosti a postup znalce v případě podjatosti jsou zakotveny v § 11 zákona č.36/1967 Sb. K tvrzení o podjatosti znalce Aα CE Consulting při zpracování znaleckého posudku č.271-171/05 žalobce důkazy nepředložil ani nenavrhl žádné důkazy, sama skutečnost, že znalec vypracovával znalecký posudek pro žalované již v dřívější době, podjatost znalce nezakládá, tvrzení žalobce o podjatosti znalce vyvrací rozhodnutí Komise pro cenné papíry č.j.45/N/1089/2004/1 ze dne 12.8.2004, která neshledala v postupu znalce při podání předmětného znaleckého posudku pochybení.

Žalobce dále tvrdil, že znalecký posudek č.271-171/05 vycházel z nesprávné metodologie, neboť nepoužil kombinaci metod v žalobě uvedených. Toto tvrzení žalobce v řízení prokazoval znaleckým posudkem č.271-171/05 ze dne 25.7.2005, posudkem znaleckého ústavu NOVOTA a.s. č.1604EF5236/09 ze dne 20.10.2009, stanoviskem ČNB č.STAN/13/2005 ze dne 9.11.2005 a výsledkem zpracovatelů znaleckého posudku ing.Evy Hlavaté a ing.Miloslava Mahdíka.

Výpovědi znalců ing.Evy Hlavaté a ing.Miloslava Mahdíka bylo v řízení prokázáno, že znalci znaleckého ústavu NOVOTA a.s. při vypracování znaleckého posudku použili jiných metod než znalec společnosti Aα CE Consulting, dále, že pro postup znalců není stanovena jednotná metodologie a že znalci znaleckého ústavu NOVOTA a.s.v případě, že by postupovali metodou znalce Aα CE Consulting, by dospěli pravděpodobně ke stejnému nebo téměř shodnému závěru o výši protiplnění jako tento znalec, nikoliv však o výši protiplnění stanovené dle žalobcovy úvahy. Výsledkem znalců soud dále, že znalec v těchto případech pracuje metodou srovnávací, a tedy závěry jednotlivých posudků se budou lišit v závislosti na výběru srovnávaných subjektů.

Stanovisko č.STAN/13/2005 ze dne 2005 – publikováno ČNB Česká národní banka – Stanoviska a právní názory, 14.12.2009, které bylo k návrhu žalobce provedeno k prokázání žalobních tvrzení, soud nehodnotil, neboť jak prokázáno výpovědí v řízení slyšených znalců, se nejedná o právně zavazující výklad, rovněž soud nehodnotil rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže č.j. S 262/03-2167/04 ze dne 19.5.2004, neboť osvědčuje pouze skutečnost, že bylo povoleno spojení soutěžitelů Metrostav a.s. a Subterra a.s. na základě „ Kupní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů týkajících se 430 143 kusů kmenových akcií společnosti Suterra a.s.“, kterou účastníci nezpochybovali.

Naopak druhý žalovaný zejména rozhodnutím Komise pro cenné papíry ze dne 12.8.2004 prokázal, že znalec AαCE ve svém znaleckém posudku ze dne 25.7.2005 nepochybil, když stanovil výši přiměřeného protiplnění na částku 1 350,- Kč za jednu akcii společnosti Subterra a.s.

Na základě prokázaného skutkového stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Pokud se žalobce domáhal výplaty protiplnění ve výši 1694,- Kč za jednu akcii, stanovené ve znaleckém posudku znalce NOVOTA a.s., jeho nárok není důvodný již z proto, že, jak účastníci učinili nesporným, protiplnění bylo žalobci druhým žalovaným již vyplaceno, za tohoto stavu by se žalobce mohl domáhat pouze rozdílu mezi protiplněním poskytnutým a

protiplněním určeným soudem, to však v případě, že by v řízení prokázal, že poskytnuté protiplnění nebylo přiměřené.

Žalobce tvrdil, že částka 4 305,- Kč za jednu akcii původně požadovaná jako přiměřené protiplnění byla stanovena na základě jeho odborných znalostí. Žalobce nepředložil soudu důkaz o tom, že by jím stanovena částka měla reálný podklad, výpovědi znalců ing.Evy Hlavaté a ing.Miloslava Mahdíka byla naopak prokázáno, že při použití obvyklých metod nelze dospět k částce požadované žalobcem.

Jak judikoval Ústavní soud ve shora citovaném rozhodnutí, posoudit přiměřenost výše protiplnění přísluší pouze soudu. Bylo tedy pouze v kompetenci soudu, aby posoudil, zda protiplnění ve výši 1 350,- Kč za jednu akcii je přiměřené v porovnání s výší protiplnění stanovenou znaleckým posudkem znalce NOVOTA a.s. na částku 1 694,- Kč za jednu akcii.

„Co to je přiměřená cena lze stanovit odborným a na stranách nezávislým postupem s možností soudního přezkumu. S ohledem na okolnosti výkupu, spojeného se zásahem do vlastnického práva, se přiměřenost kotovaných akcií nikdy nemůže pohybovat pod hranicí tržní ceny. Jinak řečeno, soud nemůže výši protiplnění napadeného minoritním akcionářem snížit. Zákon jednotlivá kritéria pro hodnocení přiměřenosti stanovit nemůže v žádném případě vyčerpávajícím způsobem. Pro určení přiměřené ceny zákon stanoví postup. Podle § 183 m, odst.1 Obchodního zákoníku mají oprávněné osoby právo na protiplnění v penězích, jehož výši určí hlavní akcionář“.(rozhodnutí Ústavního soudu Pl.ÚS 56/05).

Ohledně posouzení přiměřenosti protiplnění ve výši 1 350,- Kč ve vztahu k částce určené znalcem NOVOTA a.s. vycházel soud zejména z výpovědí zpracovatelů znaleckého posudku NOVOTA a.s. ing.Evy Hlavaté a ing.Miloslava Mahdíka a z rozhodnutí Komise pro cenné papíry ze dne 12.8.2004. Výpovědi znalců bylo prokázáno, že v případě postupu metodou shodnou jako znalec Aα CE Consulting by dospěli pravděpodobně ke stejnému závěru ohledně výše protiplnění jako tento znalec, dále, že neexistuje jednotná metodologie pro stanovení výše přiměřeného protiplnění, která by byla závazná pro všechny znalce, a že každý znalecký posudek se bude ve výši přiměřeného protiplnění lišit, neboť znalec pracuje srovnávací metodou a odlišnosti vzniknou výběrem srovnávaných subjektů. Rozhodnutím Komise pro cenné papíry bylo pak v řízení prokázáno, že nebylo shledáno pochybení znalce Aα CE Consulting při zpracování znaleckého posudku, na základě kterého byla stanovena výše přiměřeného protiplnění částkou 1 350,- Kč. Na základě zejména těchto důkazů tedy soud dospěl k závěru, že protiplnění ve výši 1 350,- Kč je přiměřené a žalobu v plném rozsahu zamítl. Z důvodu hospodárnosti řízení soud pak nepostupoval dle návrhu druhého žalovaného a nezadal vypracování revizní znalecký posudek, neboť s ohledem na vyjádření uvedených znalců o odchylkách při použití komparativní metody jevil se tento posudek ve vztahu k prokázanému nadbytečným.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142, odst.1 o.s.ř. Žalovaní byli ve věci úspěšní, přísluší jim tedy náhrada nákladů řízení, sestávajících se ze soudního poplatku za odvolání ve výši 2 000,- Kč a dále nákladů právního zastoupení, to je odměny advokáta podle § 3 a §19a/ vyhlášky č.484/2000 Sb. ve výši 105 540,- Kč, podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění do 31.8.2006 šesti režijních paušálů po 75,- Kč, v aktuálním znění šesti režijních paušálů po 300,- Kč a DPH ve výši 21 558,- Kč.

O nákladech státu rozhodl soud podle ustanovení § 148 o.s.ř. a uložil ve sporu neúspěšnému žalobci uhradit státu náklady spočívající v nákladech znaleckého posudku a nákladech za výslech znalců.

P o u ě n í: proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 1.července 2010

JUDr.Hana K y n š t e t r o v á, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Havlicová